

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר בשלח לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"ויהי בשלח... וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים"** (שמות יג, יז-יח).

וחמושים - היינו מצויידים, הן בנשק, הן במזון. בנשק - כן משמע מתרגום אונקלוס שפירש "מזורזין", וכן פרש"י אין חמושים אלא מזויינים (מכילתא) וכן הוא אומר (יהושע א, יד) ואתם תעברו חמושים ובחזקוני פי' וחמושים לשון צידה (ומזון), כמו (בראשית מא, לד) וחמש את ארץ מצרים. וברשי"י יש משמע שמפרש מצויידים בנשק ובמזון ובכל שאר דברים הנצרכים לדרך. שכתב וז"ל לפי שהסיבתן במדבר, הוא גרם להם שעלו חמושים, שאילו הסיבן דרך ישוב לא היו מחומושים להם כל מה צריכים, אלא כאדם שעובר

לעמוד במטלותיו אם לא מקבל אספקת מזונו (אכילה ושתייה הראויים). וכן בענין ציד הנשק, כי נשק מיושן, וחלוד, לא יעשה את פעולתו, אלא הנשק צריך תחזוקה נאותה. כידוע מהמציאות. והמצוות הם הם הנשק שלנו, וכדאייתא בזוה"ק (ת"ז. תיקון יג. דף כט.) מאן נצח, מאן דאחיד מנא דקרבא בידיה. דקאי על המצוות. ומעל הכל צריך להתפלל להשי"ת להנצל מהיצר הרע ותחבלותיו, ולעמוד בכל הנסיונות הרבים של החיים. וכמבואר בלקוטי מוהר"ן (ח"א, סי' ב, א) שעיקר כלי זיינו של איש הישראלי (ע' בקל"מ) הוא התפילה. וזה בחי' "וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים". שעם ישראל בראותם אמונה מוחשית בכל החודשים של עשר המכות אשר חיו באופן תמידי ללא הפסק באופן שראו ניסים גלויים וגילוי אלוקות ללא הרף, וכן ביציאת מצרים (וקריעת ים סוף בהמשך) חימשו וציידו אותם ודורות דורותיהם באמונה שלימה ותמימה, שהמזון והנשק הרוחני הזה עמד להם בנסיונות הרבים העתידיים. ויהי רצון שנתחמש ונתצייד בכל הזמן בתורה ויראה באופן שנוכל לעמוד בכל הנסיונות.

בברכת התורה וכמו"ם שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

בְּקֶרֶב עַלֵי מְרַעִים לְאָכַל אֶת בֶּשְׂרֵי

צְרִי וְאִיבֵי לִי הַמָּה בְּשָׁלוֹ וְנִפְלוּ

הַעֲנִין הוּא פָּה, כִּי "כִּי־ה' צוֹר עוֹלָמִים" (ישעיה כ"ו), הֵינּוּ בְּרֵאשִׁית בְּרָא, כִּי בַתּוֹרָה שֶׁנִּקְרְאת 'רֵאשִׁית בְּרָא עוֹלָמִים' (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה א'). כִּי יוֹד, הוּא הַשֶּׁכֶּל שֶׁל הַתּוֹרָה, וְהֵא, הוּא אוֹתֵיזוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁהוּא הַמְּשָׁה הַמְּשִׁי תּוֹרָה, בְּחִינַת הַמְּשִׁת מוֹצֵאוֹת הַפֶּה. וְהֵינּוּ בְּ"ה ה' צוֹר עוֹלָמִים, הֵינּוּ בְּחִינַת הַפֶּה שֶׁהִיא בְּחִינַת י"ק כִּנּוּי, בְּרָא כָּל הָעוֹלָמִים כִּנּוּי. וְכַתִּיב (יְחֻזְקָא ל"ד): "אֲדָם אֲתֵם", וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְכַרְוֵנָם לְכַרְכָּה (יְכֻמֹּת סא): "אֲתֵם קְרוּיִן אֲדָם, וְאִין עֲבוּ"ם קְרוּיִן אֲדָם".

(ליקו"מ ק)

מדרש

דָּבָר אַחֵר, וַיְהִי בְּשֶׁלַח פְּרָעָה, מִי אָמַר וַי, מוֹשֶׁה אָמַר וַי, מִשָּׁל לְאֶחָד שֶׁנֶּעֱשָׂה לְבָתּוֹ שֶׁל מֶלֶךְ שׁוֹשִׁבֵין וְהָיָה רֹאֵה בַּמָּנֹל שֶׁהוּא מוֹצִיאָה מִבֵּית אֲבִיהָ וְאֵינּוּ בָּא עִמָּה לְבֵית הַחֵתָן לְחַפְתָּהּ. הַתְּחִיל בּוֹכָה, אָמְרוּ לוֹ מִפְּנֵי מַה אֲתָה בּוֹכָה, אָמַר לָהֶם בּוֹכָה אֲנִי שֶׁנִּתְּיַעַצְתִּי לְהוֹצִיאָה וְאֵינּוּ בָּא עִמָּה לְחַפְתָּהּ. כִּי אָמַר מוֹשֶׁה, צוּעֵק אֲנִי שֶׁנִּתְּיַעַצְתִּי לְהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, וְאֵינּוּ נִכְנָס עִמָּךְ לְאֶרֶץ, לְכָּה: וַיְהִי בְּשֶׁלַח.

(שמות רבה כ, ח)

תיקון הכללי

איך נשיר את שיר ה' על אדמת נכר (תהלים קלז, ד). נ"ל לבאר על פי מה שאמר מו"ר ר' לוי יצחק זצ"ל לאנשי הקנאים היושבים בחו"ל וששים ושמיחים שם, וכאילו נשכח מהם שיש ארץ ישראל ומעלותיה, וכאילו הם נמצאים בארץ נחלת אבות, ולא בגלות, וגער בהם מאד על מחשבתם. והנה הן אמת שצריכים להודות לה' שגם בגלותנו מצאנו פליטה למחיה ומחסה לשעה, אבל להחליפה בארץ הקודש ולעשותה תמורתה, כעין שעשו בבית חוניו, היתכן. ופסוק זה סייעתא גדולה לדבריו. ואכן לא נוכל לשיר את שיר ה' בחו"ל. ובדרך מליצה הם מסתמא יענו שפירוש הפסוק הוא כמ"ש התרגום "היכנין נשבח ית תושבחתא דה' על ארעא חילוניתא". (מתוך הספר "שי למורא")

ממקום למקום וברעתו לקנות שם מה שיצטרך, אבל כשהוא פורש למדבר צריך לזמן לו כל הצורך, ע"כ. והנה ידוע שבמשך כל החיים ישנם אין סוף אתגרים ונסיונות ומבחנים שלעמוד בהם דרוש הרבה מאד יראת שמים (ומידות טובות), ואשר על כן צריך האדם כל הזמן למלאות הבטריות והמחסנים ולהצטייד בעוד ועוד מידות טובות מוסר ויראת שמים, כי בודאי כל הזמן דבר זה בא לו לשימוש, ועוד יבא לו לשימוש, ובמיוחד כשיזמנו לו נסיון גדול שצריך לזה הרבה כוחות רוחניים לעמוד במבחן, כגון בעניני מידות, מבחן של כעס, במצב שלכאורה מצדיק הקפדה, כגון באופן שיגרמו לו היזק כספי ניכר,

או ציערו את גופו ונפשו, או פגעו בכבודו לעיני רבים בצורה חריפה, או בנסיון בעניני תאווה, כגון שהוא רעב מאד ומתאוה ומתגרה בדבר הפוגם קדושת יהדותו, והתאוה מציקה מאד, שצריך לזה הרבה גבורת הנפש, הבאה מהרבה יראת שמים ומידות טובות, שהם נמצאים אצלו עמוק בלבו, והפנים אותם מאד, והם זמינים אצלו במחסניו, ובבטריות שבו המלאות. והנה אין אנחנו גמלים שיכולים למלאות את הדבשת בצידה להרבה זמן (אם כי קצת מזה ג"כ קיים אצלנו בבחינת (תהלים קלא, ב) כגמול עלי אמו... כגמל עלי נפשי, ובבחי' (תהלים יג, ו) אשירה לה' כי גמל עלי, וע"כ גם אצלנו דיבור ששמענו מצדיק או תפילה בדביקות במקום קדוש רישומה נשמר וניכר לאורך ימים ושנים), אבל אנחנו בני אדם, שכמה וכמה פעמים ביום, בכל יום ויום, צריכים אנו לאכול ולשתות כדי שנוכל לתחזק בתחזוקה נאותה את הגוף, כדי שיוכל לתפקד כראוי כמו כן ממש כדי שהנשמה תוכל לתפקד צריכים לתת לה את מזונה הרוחני דהיינו עסק התורה, וקיום המצוות והלכות התורה, ועשיית רצונו יתברך מתוך יראת שמים, ולימוד המוסר והחסידות מדי יום ביומו, שכלי זה הנשמה נחלשת ולא יכולה לעמוד במטלותיה, בדיוק כמו שהגוף נחלש ולא יכול

קריעת ים-סוף

עקר כל הנסים והנפלאות והתגלות אלהות שהיה על ידי משה רבנו, עליו השלום, וכן כל ההשגות הגדולות והנפלאות שגלו לנו שאר הצדיקי אמת, הכל הוא רק כדי לחזק אותנו באמונה שלמה, שזה תכלית כל ההשגות והדיעות, בחינת: 'תכלית הדיעה אשר לא נדע' פנ"ל. וזה שכתוב אחר כל הנסים והנפלאות שעשה משה ביציאת מצרים, שהיה אז התגלות אלקות באור נפלא וגדול מאד פדוע, ואחר-כך: וענן ה' הולך לפניהם יומם וכו', ועמוד אש לילה, ואחר-כך היה קריעת ים סוף בנפלאות גדולות ובהתגלות אלקות גדול מאד, עד שראתה שפחה על הים וכו' כמאמר רבותינו ו"ל. אחר כל זה פתיב: 'יירא ישראל את ה' הגדולה וכו', ויאמינו בה' ראה והבן והבט, כי אחר כל ההשגות והדיעות והמופתים, עדין צריכין לאמונה, כי כל הנ"ל לא היה אלא בשביל חזקת האמונה, כל חד כפס מה דמשער בלבה, כי לעולם צריכין להתחזק באמונה ולהאמין בהשם יתברך ובהצדיקי אמת בפשיטות בלי שום חכמות, כי העקר הוא האמונה הפשוטה פנ"ל.

(אוצר היראה אמונה אות פב)

הפרנסה – קריעת ים-סוף

עקר הפרנסה נמשכת על-ידי הצדיק הדור האמתי, שזוכה להמשיך פרנסה ממזל העליון הנ"ל, ובקע הים החכמה והתורה לפני ישראל. וישראל עם קדוש צריכין להאמין בהצדיק-האמת הזה, בבחינת 'ויאמינו בה' ובמשה עבדו' שנאמר בקריעת ים-סוף, ועל-ידי זה וכו' אז להתגלות התורה, שזה בחינת ההשגה הגדולה שזכו כל ישראל אז. גם וכו' אז לשפע עשירות גדול מבזת הים, כי בנדאי לאו כל אדם זוכה לשני שלחנות, כי קשין מזונותיו של אדם בקריעת ים-סוף פנ"ל, ואיך זוכה האדם בכחו וזכותו לקריעת ים-סוף? על-כן אנו צריכין רק לסמוך על צדיקי הדור האמתיים שהם בחינת משה, ועל-ידי האמונה לבד יכולין לזכות לתורה ולפרנסה, שהוא בחינת קריעת ים-סוף, כי עקר קריעת ים-סוף היה רק בזכות האמונה שהאמינו בה' ובמשה עבדו, כמו שאמרו רבותינו ו"ל: כדאי הם והאמונה וכו', כמו-כן גם עכשו, על-ידי האמונה הגדולה יכול הצדיק-האמת להמשיך לו כל ההשפעות קדושות, אף-על-פי שאינו זוכה לזה בכחו לבד, רק בזכות האמונה שמאמין בה' ובהצדיקי-אמת פנ"ל. (אוצר היראה כנסת קהל צבאות אות נה)

הארות על מאמר "בחוצרות" (בסימן ה)

ז"ל: כי צריך כל אדם לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי (סנהדרין לו), [נמצא כשהעולם נברא בשבילי צריך אני לראות ולעיין בכל עת בתיקון העולם ולמלאות חסרון העולם ולהתפלל בעבורם], ע"ב.

וכמ"ש חז"ל (תנחומא, שמות טו) שהאורח חייב בכבוד המארח יותר מכבוד אב ואם וילפינן לה מאלישע שאע"פ שזכה לקבל מאליהו רבו פי שנים בתחיית המתים לא הלך להחיות אביו ואמו אלא קרובי המארחים, נמצא שמצדנו בודאי שאנו חייבים לעשות כל מה שבידנו למלאות חסרון העולם ולתקנו, שזה ג"כ אפשר ללמוד ממשחז"ל (ברכות ג:) שמה שזכו המצריים שהתורה תכתוב עליהם (דברים כג) לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו, היינו כפשוטו מחמת ההכנסת אורחים, ואע"פ שלא קרבו את ישראל אלא לצורך לעצמן כמ"ש (בראשית מז) ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי, אעפ"כ עבור ההכנסת אורחים חייבים אנו להכיר להם תודה לנצח וכמ"ש חז"ל (פסחים קיח:) עתידה מצרים שתביא דורון למשיח, א"ל הקב"ה למשיח קבל מהם, אכסניא עשו לבני במצרים, נמצא שחשבון חיוב הכרת טובה הוא עמוק עמוק ומחייב הרבה אשרי המחזיק בו.

(מתוך הספר "יש מאין")

קריעת ים-סוף

עקר הגשר לעבר עליו בזה העולם הוא אמת. פי האדם צריך לעבר בזה העולם על גשר צר, והעקר שלא יתפחד כלל. ולזכות לזה, לעבר על הגשר צר של זה העולם הוא על-ידי אמת, כמו שאומרים העולם, שאם אמת יכולין לעבר את כל העולם, כי עקר הוא אמת, שעל זה עומד כל העולם ומלאו. וכל הבלבולים והמניעות שיש להאדם מעבודת השם, שהעקר הוא מניעת המח, עקר העצה לעבר עליהם הוא אמת, שהוא מורה דרך להאדם לעבר על הכל, בחינת "שלח אורף ואמתך המה ינחוני", וכמו שכתוב: "אהלך באמתך", פי האמת הוא הגשר דקדשה שעל-ידו עוברים בתוך כל המים השוטפים ונצול מכלם, שזה בחינת קריעת ים-סוף שהלכו בניבשה בתוך הים בזכות יעקב שהוא בחינת אמת. וזה שפרש רש"י על פסוק: 'ויעבר את מעבר יבק' עשה עצמו כגשר, פי יעקב הוא בחינת אמת, שהוא הגשר לעבר עליו בשלום. (ליקוטי הלכות תפלין הלכה ה אות מא)

מפלת מצרים

עקר מפלת מצרים היה בשעת קריעת ים-סוף, כי אז האיר השם יתברך השגחתו עלינו באור והתגלות גדול מאד, עד שכל הסטרא-אחרא שאחזיתה מבחינת הטבע נכנע ונתבטל מאד, וכלם נבהלו אז, כמו שנאמר: "אז נבהלו אלופי אדום וכו'". פי קריעת ים-סוף הוא בשני בחינות: שנבקע ים החכמה שלמעלה ונתגלה הדעת שהוא בחינת השגחה, פי זה עקר הדעת, ועל-ידי זה בעצמו נבקע הים שלמטה, וכל הרשעים והסטרא-אחרא שהם פנים נגרש, כלם נבקעו ונשברו ונתבטלו, וישראל עברו בתוך הים בניבשה, וכל זה על-ידי התגלות אור השגחתו, ואז נתגלה שבאמת גם הטבע בעצמה היא גם-כן השגחה. ועל-כן אחר שביעי של פסח וקריעת ים-סוף התר החמץ.

(אוצר היראה פסח ספירה ושבעות אות ד)

דיקו אנשי שלומנו במה שאמרו רז"ל (פסחים קט): קשים מזונותיו של אדם בקריעת ים סוף וקשה זוגו בקריעת ים סוף, שבתבת "מזונותיו" ו"זוגו" שנקטו רז"ל רצו להדגיש שדיקא מזונותיו שלו וזוגו שלו הוא הקשה להמציא וזאת לסבת רב פגמיו וחסרונותיו שמחמת זה קשה לו לאדם למצא נחת והרחבה בפרנסתו וזוגו. וזהו 'מזונותיו' ו"זוגו" שלו דיקא, כל אחד לפי קדשתו. ועל כן לא אמרו בסתם 'קשים מזונות' ו'קשים זוגים', ונקטו בדיקא מזונותיו, וזוגו, וכמבאר.

(שש"ק חלק ה מימרות הברקות היתמו)

מכתבים על פרישת השבוע

מאת הר"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

לרכישת הספר – 054-84 96548

לעילוי נשמת
תמו נת אסתר ע"ה
נלב"ע ט"ז שבט
תנצבה.
נתן וצרינה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לברכה
050 – 4161022
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל
netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמת
שלמה בן אברהם חיון ז"ל
י"ז מנחם אב

יריב בן מניח
חורה בתשובה שלמה